

NU VĂ TEMETI!

Domnul să te binecuvânteze, frate. Îți mulțumesc mult. Aș vrea să le mulțumesc scumpilor mei frați pentru această introducere. Nicăieri nu aș simți mai multă libertate și nu m-aș simți mai mult ca acasă, cum mă simt în locul acesta. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Scopul pentru care sunt aici este să-mi unesc năvodul cu al vostru, ca să facem tot ce putem ca să prindem fiecare suflet care este departe de Dumnezeu. Vă mulțumesc pentru aceasta și cred că vă veți ruga pentru mine ca predicator.

Mă

bucur pentru că în seara aceasta pot să fiu în acest mare auditoriu. Cred că este a treia oară când sunt aici, dar de fiecare dată a fost o binecuvântare să fiu aici și să mă întâlnesc cu oamenii din California.

În

seara aceasta vă aduc salutări și binecuvântări de la frații din est și de la biserica din est, și doresc ca Dumnezeu să vă dea o adunare mare în timp ce suntem toți aici, pe coasta de vest.

Vreau

să le mulțumesc fraților de aici pentru sponsorizarea adunării de aici, și pot spune că pentru mine este un privilegiu să-i vizitez pe prietenii mei de pe coasta de vest.

În

seara aceasta suntem aici în Numele Domnului Isus, ca să slujim și să facem tot ce ne stă în putință să-i ajutăm pe toți să-L cunoască mai bine pe El.

Nădăjduiesc că atunci când se va încheia adunarea, Îl voi cunoaște mai mult decât acum, fiindcă în fiecare zi trăim pentru scopul acesta: să încercăm să-L cunoaștem puțin mai mult.

Voi

știți că gramatica mea este slăbuță, iar odată când am stat de vorbă cu un mare teolog, acesta mi-a spus:

„Tu

nu cunoști Biblia.”

„Dar

Îl cunosc pe Autorul ei,” i-am răspuns eu. Vedeți? Aceasta-i tot: să-L cunoști pe El este Viața. Și dacă El este Autorul Cuvântului, Îl va dovedi întotdeauna ca fiind Adevărul. Eu cred aceasta. Și sunt atât de multe lucruri pe care poate să le facă și le face, lucruri care nici nu sunt scrise în Biblie. Dar cât timp văd aceasta desfășurându-se în aceste pagini, simt siguranța că totul merge bine, fiindcă așa arată mersul printre aceste pagini. Aceasta ne face să ne simțim bine.

De

aici ne vom îndrepta spre Anchorage, Alaska, sus pe coasta de vest, începând de aici, din California. Tocmai am venit de la Green Lake, Wisconsin, de la oamenii de afaceri ai Evangheliei depline. La Green Lake, Wisconsin, am avut o convenție regională, iar de acolo am venit la Chicago pentru părtășia cu de acolo, și am avut o adunare minunată cu oamenii, iar Domnul ne-a binecuvântat eforturile slabe de a sluji poporul Său.

De

acolo ne-am dus la Southern Pines, Carolina de Nord, iar acolo am avut o minunată părtășie în convenția frățescă inter-denominațională.

Noi

nu afirmăm că aceasta este casa noastră, pentru că suntem străini și călători; suntem în căutarea unei cetăți al cărei Ziditor și Făcător este Dumnezeu. Aceasta a fost poziția lui Avraam: el căuta o țară, iar noi suntem copiii lui Avraam. Noi știm că Isaac a fost sămânța naturală și sămânța naturală a căutat acea cetate. Deci, cu cât mai mult ar trebui s-o caute sămânța împărătească, sămânța duhovnicească? Eu cred că biserica de astăzi, cei chemați afară, sunt sămânța lui Avraam.

Casa

noastră nu este aici, fiindcă nu avem nici o ancoră aici pe pământ. Iar dacă avem, nădăjduiesc să fie tăiată degrabă, astfel încât, dacă El ar veni în seara aceasta să ne ia sus, să nu fim legați cu nimic de pământul acesta.

Îi

sunt atât de recunoscător pentru această oportunitate! Sunt atâtea de spus și atât de puțin timp!

Aceasta te face nervos, ca întreaga lume care este sub o presiune, încercând să se grăbească să facă ceva. Nădăjduiesc că în timpul acestei campanii, noi nu vom face aceasta, ci vom fi așa cum am fost cu mult timp în urmă, lăsând presiunea deoparte și punându-ne pe noi înșine deoparte, ca să fim doar niște creștini care au părtășie cu alții, în timp ce sângele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, ne curăță de toată necurăția noastră.

Eu

am venit și ca să arunc năvodul împreună cu acești frați. Voi știți că fiecare dintre noi suntem niște pescari; și știți că odată, Domnul i-a spus unui pescar să meargă împreună cu El, să fie pescari de oameni. Și aceasta sunt cei aflați pe această platformă: pescari de oameni.

Noi

stăm undeva într-un colț, în biserica noastră și aruncăm năvodul până în vecini și adunăm tot ce putem, îl aducem la El pe orice păcătos. Nu contează în ce stare se află, noi încercăm să-i aducem la Hristos. Apoi vine un timp când vrem să ne extindem mai departe, iar atunci ne unim năvoadele ca să putem grebla cât mai mult. De aceea suntem în seara aceasta aici. Eu mi-am împletit năvodul meu în părtășia de dragoste împreună cu frații mei, ca să aruncăm năvodul departe, până la Los Angeles și în jur, ca să vedem cât de multe suflete putem câștiga pentru Hristos. Acesta este scopul venirii noastre aici. Desigur, noi știm că undeva sunt unii care vor fi pescuiți și Domnul îi va lua, acest lucru fiind cât se poate de sigur.

Să

vă rugați pentru mine în timp ce voi vorbi și mă voi ruga pentru bolnavi. Eu nu sunt vindecător; am fost numit așa, dar nu sunt. Eu sunt doar fratele vostru care se roagă pentru bolnavi.

Știu

că mărturiile care s-au spus, au dat un mare imbold. Ceea ce s-a întâmplat în ultima seară în Columbia, a fost o știre care s-a răspândit în toată țara. Ei nu au putut să aducă în rândul de rugăciune un bebeluș. Era un copil cu capul moale, avea fața atât de îngustă și capul mărit ca al unui copil de doi ani. Ochii îi erau ieșiți în afară... voi știți cum arată acel fel de boală. Venele îi erau așa de mari pe cap, iar doctorii i-au făcut injecții în fiecare zi, ca să-l țină în viață. Părinții lui n-au

putut să obțină un număr de rugăciune pentru el, așa că l-au adus în spate, după cortină, și eu m-am rugat acolo pentru el.

În dimineața următoare s-a întâmplat ceva uimitor: toate acele vene mari s-au retras și capul i-a revenit la dimensiunea normală. Ei l-au dus la doctor fără să spună nimic, iar doctorul l-a examinat, după care le-a spus: „Copilul acesta nu mai are nimic. Nu mai trebuie să i se facă acele injecții. Nu am mai văzut în viața mea așa ceva.”

Aceasta a creat o mare rumoare în jur, și la fel ca în zilele biblice, vestea despre puterea și dragostea Domnului nostru Isus care încă mai poate vindeca bolnavi, s-a răspândit până departe. El poate să vindece încă.

Puterea Lui a fost depozitată într-o cutie, dar El ne-a dat fiecăruia dintre noi o cheie, care este Numele Lui. Și dacă nu ne temem să intrăm acolo, vom avea biruință pentru că El va verifica cu siguranță, atunci când va ajunge la destinație, dacă are Numele Lui. Biblia spune: *„Cereți Domnului ce veți vrea în Numele Meu, și vă va da.”* El a spus aceasta și eu Îl cred: *„Orice veți cere în Numele Meu, să credeți că ați și primit și vi se va da.”* (Ioan 14.13-14; 16.23).

Mâine dimineață cred că va fi dejunul păstorilor. Întotdeauna mă bucur, pentru că am ocazia să mă întâlnesc cu frații mei. Abia aștept să vă văd mâine la dejun.

Cred că oamenii de afaceri vor putea fi sâmbătă dimineața... Este oficial, nu? Sâmbătă dimineața la Clifton. Ei bine, voi servi ceva mai mult terci din care au ei acolo. Este foarte bun. Îmi place și vă așteptăm acolo.

„Multă apă a curs la vale de când nu ne-am văzut,” spune o cugetare din Sud. Era cât pe ce să mor zilele trecute din cauza exploziei unei puști. Puteți vedea semnele care mi-au rămas pe obraz, dar Domnul mi-a cruțat viața și Îi sunt recunoscător.

Eu

am tras cu o armă care a fost recalibrată. Când mi-au dat-o, totul era în ordine, dar când am tras, am observat că s-a umflat în jurul inelului. Apoi am pus un alt cartuș. Ei n-au aflat încă ce mi s-a întâmplat. Arma a explodat și a aruncat țeava la o depărtare de aproape cincizeci de metri. Tot ce am văzut a fost o flacără roșie. Desigur că din acele bucăți mi-au intrat și în față. Cam cincisprezece au intrat lângă ochi. Una dintre ele a intrat pe aici, mi-a rupt dintele acesta și mi-a tăiat fața. Timp de câteva minute nu am mai știut de mine; nu am mai văzut și nu am mai auzit nimic.

Apoi,

am privit în jur și l-am văzut pe omul care era cu mine când am tras la țintă. Nu știa ce mi se întâmplase și se îndrepta spre țintă. În final și-a dat seama că s-a întâmplat ceva și a alergat la mine. Eu mă țineam cu mâna de rana de la cap și încercam să opresc sângerarea. Ne-am rugat și sângerarea s-a oprit...

Ei

m-au dus la doctor, iar acesta a spus când m-a văzut: „Omul acesta ar fi trebuit să aibă un picior acolo, altul dincolo și capul jos de pe umeri. Explozia aceea ar fi trebuit să-l spulbere pur și simplu.” Era atât de aproape de ochi, de aceea îmi sunt recunoscător că sunt aici; foarte recunoscător.

Doctorul

care m-a examinat a spus: „Păi, aici nu mai trebuie făcut nimic pentru că schija s-a dus în spatele ochiului, dar nu i-a afectat vederea. Desigur, Domnul cel bun a vegheat asupra slujitorului Său și l-a ocrotit. Altfel, nu știu ...” Astfel, simt că El m-a păstrat ca să slujesc aici pentru voi, să vă ajut pe voi, să mă ajut pe mine, fiindcă noi toți suntem aici ca să ne ajutăm unul pe altul.

Acum

aș vrea să deschidem Cuvântul Lui. Eu iubesc foarte mult Cuvântul Lui. De fiecare dată, în prima seară noi luăm startul puțin mai târziu, dar cred că vom termina la timp. Vom încerca să ne rugăm și pentru bolnavi, pentru că Billy mi-a spus că a împărțit și numere de rugăciune. Dacă nu le vom chema în seara aceasta, le vom păstra, pentru că le vom chema oricum, numai să nu vă grăbiți. Înainte de a citi Cuvântul Lui, haideți să vorbim cu El, în timp ce ne vom pleca cu toții capetele pentru un moment de rugăciune.

Și
în timp ce avem capetele plecate, ochii închiși și inimile îndreptate spre Dumnezeu, aș vrea să știu dacă sunt ceva cereri care ar trebui amintite în rugăciune. Ridicați numai mâna, fiindcă prin aceasta spuneți: „Dumnezeule, Tu știi de ce am nevoie în seara aceasta.” Dumnezeu să vă binecuvânteze. Aceasta-i bine.

Tatăl
nostru ceresc, ne apropiem de tronul Tău de îndurare. Nu am vrea să stăm înaintea tronului Tău de judecată, fiindcă nu am putea sta acolo. Noi am stat pe calea harului, așa cum ne-ai cerut, și suntem bucuroși că avem privilegiul de a ne apropia de Tine, marele IaHVeH, prin harul lui Isus Hristos.

Noi
venim acum în Numele Lui, știind că El a spus: *„Oriunde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.”* (Matei 18.20). Astfel, noi avem aceste făgăduințe scumpe ale Cuvântului Tău, că Tu ești aici și ne ascuți.

Tată,
mai întâi Te rugăm să ne ierți greșelile așa cum le iertăm și noi greșelile celor care ne-au greșit nouă. Te rugăm, Doamne, să nu ne duci în ispită, ci să ne izbăvești de cel rău și fie ca Împărăția lui Dumnezeu să vină peste noi. Binecuvântează adunarea noastră împreună, binecuvântează citirea Cuvântului și fie ca toate lucrurile să fie spre slava Împărăției Tale, fiindcă o cerem în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Pentru
cei care își iau notițe, aș vrea să citiți împreună cu mine din **Matei 14** începând de la versetul **22** la versetul **27**:

„Îndată după aceea, Isus a silit pe ucenicii Săi să intre în corabie și să treacă înaintea Lui de partea cealaltă până va da drumul noroadelor.

După ce a dat drumul noroadelor, S-a suit pe munte să Se roage singur la o parte. Se înnoptase, și El era singur acolo.

**În timpul acesta, corabia era
învăluită de valuri în mijlocul mării; căci vântul era împotrivă.**

**Când se îngâna ziua cu noaptea, Isus a
venit la ei, umblând pe mare.**

**Când L-au văzut ucenicii umblând pe
mare, s-au înpăimântat și au zis: „Este o nălucă!” Și, de frică, au țipat.**

Isus le-a zis îndată: „Îndrăzniți, Eu sunt, nu vă temeți!”

**„Doamne”, I-a răspuns Petru, „dacă
ești Tu, poruncește-mi să vin la Tine pe ape”.**

**„Vino!” i-a zis Isus. Petru a coborât din
corabie și a început să umble pe ape ca să meargă la Isus.”**

În seara aceasta aş vrea să mă folosesc de
textul acesta ca să fie un fel de mărturie pentru adunare.

Trebuie să fi fost pe vremea când soarele
cobora spre asfințit. Fusese o zi grea, pentru că se întâmplaseră o mulțime de
lucruri în timpul serviciilor și văzuseră multe lucruri miraculoase.

Vedeți,
întotdeauna când sunteți în prezența lui Hristos, vedeți lucruri miraculoase.
De aceea îmi place să trăiesc în prezența Lui și să văd mâna Lui iubitoare
lucrând. Mi-ar fi plăcut să fi umblat cu El în zilele acelea.

Dar
cred că astăzi avem un mare privilegiu, pentru că El umblă din nou fiind în
noi. Atunci El era afară și Își arăta lucrările, dar astăzi este în interior și
arată ce face. Sunt atât de bucuros pentru privilegiul acesta!

Poate
în ziua aceea a avut cea mai mare adunare de oameni. Să zicem că Simon, unul
din convertiții Domnului Isus, trăgea barca de pe țărmul unde o ținuse un timp
ca să poată predica de-a lungul coastei. În ziua aceea fusese foarte cald, iar
Petru era obosit, așa că a tras barca în apă, a sărit în ea și s-a așezat lângă
fratele său, Andrei, care a luat una din vâsle.

Bărcile

din zilele acelea nu erau ca cele din timpul nostru, adică propulsate de motoare. Erau mânate de oameni, care aveau niște vâsle lungi. Ei se așezau pe două rânduri și astfel vâsleau împreună. Aveau și pânze de navigare pe care le ridicau atunci când bătea vântul în direcția în care navigau, și astfel îi împingea spre destinație. Când vântul nu bătea în direcția dorită, scoteau vâslele și fiecare dintre ei trăgea la vâsle.

Pot

să-l văd pe Simon în timp ce urca în barcă, un tip puternic, poate chel, ocupând loc lângă fratele lui, Andrei, și apucând o vâslă. Oamenii de pe țărm le făceau cu mâna și îi rugau să îi mai viziteze.

Este

ceva când te întâlnești cu oameni cu care ai lucruri în comun, fiindcă vorbești despre lucruri comune. Atunci părtășia voastră devine frumoasă. De aceea suntem și noi aici în seara aceasta, pentru că avem lucruri în comun. Ne place să vorbim unul cu altul, fiindcă vorbim despre aceleași lucruri. Așa suntem noi.

Ei

au vorbit în ziua aceea despre Dumnezeu și despre puterea Lui cea mare, deoarece au văzut lucrurile mărețe care s-au făcut printre ei. Adunarea se terminase, iar ei se îndreptau spre casă sau pe partea cealaltă a lacului pentru următoarea campanie.

Îmi

închipui cum se simțeau în inimile lor în timp ce acei frați scumpi le făceau cu mâna de pe țărm și își luau rămas bun de la ei, după ce avuseseră părtășie împreună cu lucrările mari ale lui Hristos. Ce timp binecuvântat este acela și cât de rău îți pare când trebuie să pleci! Este o dragoste care arde în inimă, și este un lucru destul de rău pentru că aceasta lipsește în adunările noastre. Este dragostea adevărată pe care biserica trebuie s-o aibă unul pentru celălalt.

În

zilele timpurii ale slujbei mele, eu am păstorit o biserică. Pe atunci ne adunam într-o casă și obișnuiam să dăm mâna unul cu celălalt și să cântăm:

Binecuvântată

este legătura ce leagă

Inimile
noastre în dragoste creștină

Părtășia
care ne-a apropiat gândurile

Este
ca și cea de sus.

Când
suntem despărțiți

Ne
doare înăuntru

Dar
în inimi suntem bucuroși

Având
nădejdea că ne vom revedea.

Multe
din acele chipuri scumpe sunt acum în prezența lui Dumnezeu, dar cântecul acela are încă ecou în sufletul meu, deoarece în inimi suntem încă legați și ne vom reîntâlni. Am pus piatra de mormânt peste mulți din ei și țărâna i-a acoperit, *„căci țărână ești și în țărână te vei întoarce.”*

(Geneza 3.19). Dar acest lucru nu a fost spus și despre suflet. Așa este. Sufletul este dus în prezența lui Dumnezeu, în părtășia Lui.

Niște frați lucrători au spus: „Cum se poate aceasta?” Noi ne tot strângeam mâinile și nu ne puteam despărți. Uneori coborâm din mașini și ne îmbrățișăm din nou unii cu alții, dar nu de formă, ci pentru că este ceva ce vine chiar din inimă.

Aș
vrea ca toată biserica Dumnezeului celui viu să simtă în seara aceasta așa. Atunci am fi într-o mare unitate înaintea Domnului, care cred că este foarte aproape; eu cred că trăim deja în umbra venirii Domnului. Și dacă El nu

vine astăzi, Îl voi aștepta și mâine, iar dacă nu vine anul acesta, Îl voi aștepta și anul viitor. Vreau să-L aștept în fiecare minut, făcând tot ce pot, dar crezând că venirea Lui poate avea loc oricând. Cred că pregătirea bisericii trebuie să fie tot timpul în acea stare, și cu siguranță ar trebui să așteptăm venirea Domnului.

După

ce-au avut o asemenea părtășie, ucenicii s-au urcat în barcă și au pornit pe mare. Îmi imaginez soarele care apunea, așa cum s-a întâmplat și în după-amiaza aceasta. Apa era calmă și ei au început să vâslească în timp ce oamenii de pe țărm le făceau cu mâna în semn de bun rămas.

În

timp ce se îndreptau spre larg, șirul de oameni de pe mal se făcea tot mai mic, până când a dispărut de tot. Probabil au continuat să vâslească până când au început să transpire. Poate unii dintre voi știu ce înseamnă să tragi la vâsle.

Poate

după un timp, Ioan, care era mai tânăr, s-a oprit să-și șteargă sudoarea de pe frunte și a zis: „Ce ziceți, fraților, dacă ne oprim puțin ca să ne tragem sufletul?” Au tras vâslele înauntru, iar după ce au stat puțin, el a spus:

De

ce să nu avem o adunare de mărturii în timp ce ne odihnim puțin?” Voi știți că atunci când ai multe lucruri pe inimă nu poți să stai liniștit, ci trebuie să le spui cuiva. Așa mi-l imaginez și pe tânărul acesta care fierbea în el. Ioan văzuse în ziua aceea ceva care îl convinsese, și când un om este pe deplin convins de ceva, nu poate să stea liniștit. Asta-i tot. El trebuie să facă ceva.

Când

biserica este pe deplin convinsă că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu și că El este prezent aici în forma Duhului Sfânt, vă spun că acolo va fi o trezire care va cutreiera lumea și va pune popoarele pe jar. Dar mai întâi de toate, ei trebuie să fie convinși cu privire la lucrul acesta.

Astfel,

tânărul Ioan a spus: „Să începem o adunare de mărturii în timp ce ne odihnim puțin. Aș vrea să fiu primul care pune mărturie.” Spunea aceasta pentru că în

el ardea ceva.

Îmi

amintesc de o soră din biserica noastră. Ea cânta o cântare, am uitat cum se numea, dar spunea ceva de felul: „Alerg, alerg, alerg și nu pot sta pe loc.” Ea avea o bucurie a ei atunci când cânta, chiar dacă ceilalți nu erau atât de entuziasmați. Ea se bucura cu adevărat.

Așa

trebuie să fi fost și starea lui Ioan. Să ne oprim puțin și să-l ascultăm.

Ioan

a spus: „Fraților, este un lucru de care sunt convins pe deplin. De azi înainte putem spune lumii că noi nu urmăm un vraci, un proroc fals sau pe cineva despre care nu știm nimic, ci îl urmăm pe Dumnezeu! Noi nu urmăm un proroc fals!

Pot

să-mi amintesc timpul când eram copil și mă jucam primăvara pe deal. Mi-o amintesc pe frumoasa mea mamă evreică, cum mă striga, ne așezam pe veranda ce dădea spre Iordan, mă legăna și îmi spunea istorisiri din Biblie, până adormeam. Mi-a povestit despre Iosua, marele luptător, care a trecut râul prin puterea lui IahveH care a despiciat apele. Era primăvară, iar șuvoaiele acelea noroioase au stat pe loc, în timp ce poporul nostru a trecut pe partea cealaltă, în țara lor, după ce au fost sclavi într-o țară străină.

Mama

mi-a povestit cum le-a purtat Dumnezeu de grijă pe tot parcursul călătoriei, cum le-a dat timp de patruzeci de ani mană din ceruri, în pustie, și nu le-a lipsit niciodată. El făcea să cadă în fiecare noapte mană din cer, așa că în fiecare dimineață aveau mană proaspătă.

Îmi

amintesc că îi spuneam mamei: „Mamă, eu nu înțeleg cum a făcut Dumnezeu aceasta. Are în cer o brutărie care lucrează noaptea, iar îngerii coc pâinea, apoi vin pe scară jos și o împarte pe pământ pentru copiii Săi?” Îmi amintesc că aceasta o întrebam întotdeauna, iar ea îmi răspundea că IahveH este Creatorul și că El nu trebuie să aibă un cuptor ca să poată face pâine, cum trebuie să avem noi. El este Creatorul și tot ce trebuie să facă este să

rostească Cuvântul și pâinea este acolo.

Fraților,

astăzi, când Andrei s-a dus acolo și a luat acele cinci pâini și doi pești de la copilașul care venea de la școală, și probabil aceea era gustarea lui... Când L-am văzut cum a luat acea pâine, a rupt-o și a hrănit cu ea cinci mii de oameni, am știut că nu era un proroc fals. Este ceva legat de Dumnezeu, fiindcă numai Dumnezeu poate face lucrul acela. Trebuie să fi fost Dumnezeu. Ați observat că arăta ca și laHVeH când a luat acea pâine?

Eu

m-am strecurat după o stâncă, m-am urcat undeva mai sus și L-am privit de acolo, întrebându-mă ce va face? El a luat acele pâini mici și când a rupt dintr-una, am privit atent ce face. El a întins bucata ruptă către unul din voi, iar când a luat o altă bucată, era din nou o pâine întreagă. Deci nu trebuia să coacă nimic, fiindcă totul se crea în mâinile Sale.

Deci

trebuie să fi fost laHVeH, pentru că El este singurul Creator. Am observat cum se comporta, de aceea știu că era laHVeH. În El nu este nimic fals. Sunt convins pe deplin. L-am observat și pe băiatul acela și ochii lui când și-a ridicat privirea.

Vedeți,

copiilor care sunteți aici, copilașul acela poate mergea la pescuit, sau poate era în drum spre școală, dar când a văzut mulțimea aceea adunată, a alergat repede acolo să vadă ce se întâmplă.

El

a auzit Glasul lui Isus care era mai prețios decât mersul la pescuit, așa că a vrut să asculte ce spunea. Apoi au fost întrebați dacă au ceva de mâncare, iar el avea cinci pâini și doi pești. Nu era prea mult în mâna unui copil, dar când le-a luat Isus în mâna Sa, priviți ce a făcut!

Așa

este și acum. Viețile noastre nu înseamnă prea mult cât timp ne ocupăm noi de ele, dar odată ce sunt în mâna Creatorului, cum poate lua El acel puțin pe care îl avem și să hrănească mulțimea!

Să

nu uitați aceasta! Atunci când Îl auzi pe Isus vorbind în inima ta, predă-I Lui tot ce ai, iar El le va înmulți și-i va hrăni și pe alții cu mărturia ta, pentru că El va binecuvânta orice Îi vei da.

Ioan

și-a încheiat mărturia și s-a așezat jos, dar imediat după el s-a ridicat acest pescar cu fața arsă de soare, pe nume Petru, care a spus următoarele cuvinte în timp ce-l privea pe Andrei:

„Îmi

amintesc când fratele meu, Andrei, s-a dus să-l audă pe Ioan Botezătorul. Spunea că Ioan vorbește despre un Mesia care trebuia să vină, dar eu m-am gândit că este încă un zvon care străbate țara și că este unul din aceia care vin și pleacă.

Dar

într-o zi, Andrei a venit convins pe deplin că Acesta era Mesia și m-a rugat să merg și eu cu el ca să-L ascult. I-am spus că voi merge, deoarece mă gândeam că dacă era într-adevăr Mesia, Îl voi recunoaște, iar dacă nu, îmi voi vedea de treabă pentru că nu mă interesează nici o idee prostească. Voiam să mă apropiu de El, fiindcă trebuia să fie după Scriptură.

Eu

și Andrei, fratele meu, ne amintim bine de tatăl nostru bătrân. Într-o dimineață, ne-a luat cu sine în barcă, fiindcă pâinea din casă se terminase, grâul se isprăvisese și nu mai prinsesem nici un pește. În dimineața aceea ne-am adunat toți și ne-am rugat să ne ajute să prindem câțiva pești fiindcă aveam datorii. Andrei, tu știi cum ne-am rugat atunci, cum ne-a învățat tata. Și în ziua aceea am avut o captură mare, suficientă ca să ne plătim toate datoriile și să ne cumpărăm ce aveam nevoie.

În

ziua aceea, tata m-a luat de mână și mi-a spus: „Simone, băiete, te-am învățat numai lucruri care sunt drepte. Toată viața mea am așteptat să-L văd pe Mesia și am crezut că-L voi vedea, dar acum sunt deja prea bătrân și probabil nu voi mai apuca să-L văd. Dar poate Îl vei vedea tu în zilele tale. Noi L-am așteptat să vină, generații după generații, de la începutul timpului, dar să știi,

Simone, că El va veni negreșit. Dacă nu va veni în timpul meu, ar putea veni în timpul tău, fiindcă este o făgăduință a lui Dumnezeu.”

Îmi

place aceasta. Făgăduința lui Dumnezeu nu poate cădea. Așa este. Cuvântul Lui este infailibil, nu Se poate schimba, ci trebuie să rămână așa cum este scris. Dumnezeu va judeca lumea într-o zi, iar pentru aceasta va trebui să aibă un Etalon. Dacă biserica este Etalonul acela, care este biserica aceea, fiindcă sunt sute de organizații diferite? Vedeți? Etalonul după care va judeca Dumnezeu este Cuvântul Său.

Eu

cred Cuvântul pentru că în Apocalipsa scrie că *„oricine va adăuga sau va scoate ceva din Cartea aceasta, i se va scoate partea din Cartea Vieții.”* (Apocalipsa 22.18-19). Deci, eu cred că acest Cuvânt este exact ceea ce este; este Cuvântul lui Dumnezeu.

În

seara aceasta voi fi ca acel fariseu bătrân, fiindcă cred același lucru pe care i l-a spus fiului său: „Simone, de-a lungul timpului se vor ridica tot felul de lucruri false. Sper să trăiești și să ajungi bătrân, dar nu uita că atunci când va veni Mesia cel așteptat, El va fi exact cum spune Scriptura.

Profetul

nostru Moise, ne-a spus în Deuteronom că *„Domnul Dumnezeu va ridica un proroc ca mine.”* Deci, Simone, Îl vei recunoaște după aceasta, fiindcă așa spune Scriptura că trebuie să fie: un Proroc. Se vor întâmpla multe lucruri, dar Omul acesta va fi un Proroc. Pe lângă aceasta, noi evreii, știm că Cuvântul lui Dumnezeu vine numai la proroc. Exact aceasta spune Scriptura. Cuvântul Domnului vine la proroc, deci trebuie să vină un proroc. Să nu uiți aceasta, Simone,” mi-a spus el. Chiar și când era pe moarte, cuvintele lui au fost: „Să nu uiți ce ți-am spus, fiule! Să-ți aduci aminte că atunci când va veni El, va fi un Proroc, pentru că așa spune Scriptura.”

Voi

știți că Moise ne-a spus că dacă va fi printre noi vreunul duhovnicesc, și ceea ce spune se împlinește, să ascultăm de el. Dar dacă nu se împlinește, să nu ne

temem, fiindcă Cuvântul Domnului nu este cu el. Dumnezeu nu poate minți, pentru că El este Adevărul. Astfel, dacă un om spune ceva și se împlinește, nu este omul acela, ci Dumnezeu. Așa Îl vom cunoaște.

Vă

spun sincer că atunci când m-am dus cu Andrei acolo, m-am îndoit. Credeam că este altceva, dar când am ajuns, în dimineața aceea, în adunare... Andrei a ajuns acolo înaintea mea, pentru că eu am fost la pescuit, dar cum am ajuns în prezența lui Isus din Nazaret, El S-a uitat la mine și mi-a zis: „Numele tău este Simon și ești fiul lui Iona.” El nu a știut doar despre mine, ci și despre tatăl nostru credincios. Aceasta a fost suficient pentru mine; am știut chiar atunci că El era Cel despre care a vorbit Moise. Aceasta m-a convins pe deplin că El era Acela.”

În

clipa aceea s-a ridicat Filip și a zis: „Un moment, fraților! NU pot să tac. Natanael, mă ierți pentru ce voi spune, așa-i?”

„Sigur,
frate Filip. Este un privilegiu să ascult mărturia ta.”

„Eu

și Natanael am crescut împreună, am umblat la aceeași sinagogă, am stat în aceeași bancă și am studiat Scripturile împreună.

Eram

acolo în ziua aceea și L-am auzit când i-a vorbit lui Simon despre tatăl lui. Eram foarte încântat și amândoi am fost de acord că atunci când va veni Mesia, El trebuie să fie un Mesia biblic. Aceasta m-a făcut să alerg cât am putut de repede să-i spun și lui despre ce am văzut și auzit.

Natanael,

nu voi uita niciodată dimineața aceea când ți-am bătut la ușă. Am alergat o zi și o noapte să ajung acolo, iar când am bătut la ușă, a venit nevasta ta și mi-a zis: „Este în grădină.” Am mers în grădină, iar când am ajuns la tine, te rugai. Te-am auzit spunând: „O, Dumnezeule, am așteptat atât de mult, dar credem că se apropie ceasul când Îl vom vedea pe Mântuitor. Îl așteptăm în fiecare clipă. Dumnezeule, în dimineața aceasta stau aici, în rugăciune,

fiindcă aseară mi s-a întâmplat ceva ciudat; am avut un vis în care L-am văzut pe El.”

În clipa în care și-a încheiat rugăciunea și s-a ridicat, Filip i-a zis: „Vino să vezi pe Cine am găsit, pe Mesia. L-am găsit pe Acela despre care a vorbit Moise și prorocii: pe Isus din Nazaret, Fiul lui Iosif.”

Vedeți?

Filip nu s-a oprit să-l întrebe ce îi face livada; el era convins pe deplin.

Aceasta este problema astăzi. Avem atât de multe lucruri, încât se pare că nu suntem convinși pe deplin. Deci, dacă sunteți convinși pe deplin, loviți drept în țintă! Credeți!

„O,” ziceți voi, „eu am fost în adunarea fratelui Roberts pentru rugăciune. Dacă nu se întâmplă nimic, voi merge la adunarea fratelui Allen, iar dacă nu se întâmplă nici acolo nimic, voi merge să-l prind pe fratele Branham.”

Nu faceți aceasta! Fiți convinși că El este Dumnezeu, credeți că Cuvântul Lui este drept și stați acolo mulțumiți. În noi, oamenii, nu este nimic, noi suntem doar oameni; El este Cel care a murit; El este Cel care a înviat și trăiește de-a pururi. Noi suntem ființe muritoare, reprezentanții Lui. Noi, oamenii, murim, dar El nu poate muri; El este veșnic.

Filip a mers drept la țintă și a spus: „Vino să vezi! Noi L-am găsit.”

Filip și-a continuat mărturia: „Natanael, îți amintești fiorul acela fierbinte care te-a străbătut atunci? Sigur, cele spuse s-au dus undeva adânc înăuntrul tău, așa că mi-ai zis:

„Ce se întâmplă cu tine, Filipe? Când va veni Mesia, El va coborî pe coridoarele

cerului și va veni la gruparea noastră. Va vorbi grupării noastre de farisei și saducheii și vom fi toți împreună. Nu va fi nimic altceva. El va veni la Templu, la cartierul general și se va face cunoscut lui Caiafa, care este marele preot.”

Dar vedeți voi, Dumnezeu face lucrurile în felul lui. El are un fel de a face lucrurile; El este Dumnezeu și lucrează ca Dumnezeu. El slujește ca Dumnezeu, fiindcă este nemuritor și infinit. Cum ar putea atinge mintea noastră mărginită, gândirea infinită a lui Dumnezeu? O, El este omniprezent și atotștiutor; El este Dumnezeu. Eu n-am mai lungit vorba cu Natanael și i-am spus: „Vino și vezi!”

Aceasta este o idee bună. Vedeți, nu stați acasă și criticați, ci haideti să vă convingeți singuri. Aceasta este calea cea mai bună. Isus a spus: *„Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.”* (Ioan 5.39). Cu alte cuvinte: „Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți,” fiindcă lucrările sunt cele care mărturisesc. Tu poți pune o mărturie, dar lucrările pe care le faci și viața pe care o trăiești, vorbesc mai tare decât toate mărturiile pe care le-ai putea pune. Ceea ce faci vorbește mai tare decât cuvintele tale.

El a spus: „Credeți lucrările pe care le fac. Dacă nu fac lucrările lui Dumnezeu, să nu Mă credeți. Dar dacă fac lucrările acestea și credeți că sunt Dumnezeu, atunci credeți lucrările pe care le vedeți.

Observați! El nu a arătat niciodată spre Sine, ci a spus: *„Nu sunt Eu, ci Tatăl care locuiește în Mine, El face aceste lucrări.”* (Ioan 10.38).

Cred că a început o mărturisire ca aceasta și a spus:

„Ți-l amintești pe Simon pescarul, cel care nu are nici o educație?”

„Da, îl știu și pe tatăl lui, pe Iona.”

„Îți amintești că odată ai cumpărat pește de la el și n-a putut nici să-și scrie numele pe hârtie?”

„Da, îmi amintesc bine,” a răspuns Natanael.

„Ei

bine, Andrei, fratele lui, crede în Mesia și i-a spus lui Petru ceea ce ți-am spus și eu ție: că Mesia va fi un profet ca Moise. Acum, ca să vezi dacă El este Acela, am să-ți povestesc ce s-a întâmplat când a ajuns în prezența lui Isus din Nazaret: El l-a privit și i-a zis: „Numele tău este Simon și ești fiul lui Iona.” Și știi ceva, Natanael, nu m-ar surprinde dacă ți-ar spune și ție cine ești, când vei ajunge în prezența Lui.”

„Ei

bine, Filipe,” a răspuns Natanael, „nu vreau să fiu critic, așa că am să merg să mă conving.”

Ei

bine, când au ajuns la adunare, acolo era un rând de rugăciune sau poate stăteau și ascultau... În orice caz, acolo era un grup mare de farisei care știau...

Ei

erau evrei credincioși Legii, dar nu credeau în supranatural, iar în timp ce stăteau acolo l-au văzut pe Isus făcând acele minuni și știau că trebuiau să dea un răspuns adunărilor lor. Ei nu puteau nega acele lucruri, pentru că fuseseră făcute chiar sub privirile lor, așa că au spus: „Este Beelzebul, este domnul dracilor!” Cu alte cuvinte, ei spuneau că acele lucrări erau făcute de un duh rău, și că El era un ghicitor sau un duh rău. Noi știm cu toții că ghicitoria este de la diavolul, așa că ei au numit Duhul care era în Hristos, un duh necurat.

Atunci

Isus le-a zis: „Eu vă iert pentru aceasta, dar atunci când va veni Duhul Sfânt, El va face aceleași lucrări, iar dacă cineva va spune numai un cuvânt împotriva Lui, nu va fi iertat nici în lumea aceasta, nici în lumea viitoare. Deci este de mirare dacă vom trăi ziua aceea?”

Oricum

s-a întâmplat, când au ajuns acolo, Isus s-a uitat drept la Natanael și a zis: „Iată cu adevărat un israelit în care nu este vicleșug.” El nu i-a spus cine era, ci a zis: „Iată un israelit în care nu este vicleșug.”

„De unde mă cunoști?” I-a zis Natanael. Cu alte cuvinte: „Eu sunt un străin pentru tine. Când m-ai cunoscut?”

Drept răspuns, Isus i-a zis: „Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin.”

Mi-l pot imagina pe Natanael ridicându-se în picioare în barcă, strigând și dansând puțin. Poate că Matei i-a zis: „Stai liniștit că răstorni barca.” O, ei s-au ridicat în picioare și au avut chiar acolo o adunare de mărturii adevărată și plină de bucurie. Nu v-ar plăcea să intrați și voi într-una? Când aveau un timp minunat, Matei a zis: „Frate, stai jos că vei răsturna barca.”

Natanael a continuat: „Îmi amintesc când eu și Filip discutam despre textul din Scriptură care spune: „Dacă este printre voi un proroc...”

Noi n-am mai avut de patru sute de ani nici un proroc, de la Maleahi, așa că până și gândul la un proroc era departe. Dar când Omul acela ciudat mi-a spus unde am fost înainte de a ajunge acolo, m-a convins. Atunci am știut. Am privit în jur și l-am văzut pe episcopul meu și pe preotul meu stând acolo. El mi-a aruncat o privire... știți voi, pentru că eram diacon acolo. El s-a strâmbat, dar eu eram convins. Am știut că El era Cel așteptat, așa că am alergat, am căzut la picioarele Lui și am spus: „Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu; Tu ești Împăratul lui Israel.”

O, îl văd cum se întoarce spre Filip și-i spune:

„Iartă-mă, Filip, dar nu am putut să te las să continui, ci a trebuit să povestesc chiar eu.” Vedeți? Când ți se întâmplă ție, vrei să povestești chiar tu. Așa este. Este ceva, ai o bucurie care te face să povestești chiar tu cele petrecute. Ce adunare de mărturii!

Atunci

Andrei a încercat să se ridice și să spună și el ceva, dar Petru l-a tras jos zicând:

„Urmez
eu!” după care a sărit în picioare.

„Fraților,
lăsați-mă să pun o mărturie pentru noi toți. Vă amintiți ziua când ne-a spus că
mergem la Ierihon?”

„Da,
ne amintim.”

„Dar
de ce a trebuit să treacă prin Samaria? Toți ne întrebam în inimile noastre de
ce ocolește prin Samaria în loc să meargă drept la Ierihon? Dar El a spus că
era nevoie să meargă pe acolo.”

„Da,
sigur că ne amintim.”

„Vă
amintiți de ziua aceea de la scaldătoarea Betesda, când din toată mulțimea
aceea mare de oameni a fost vindecat doar omul acela? Atunci, El a spus:
*„Adevărat, adevărat vă spun că Fiul nu poate face nimic de la
Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând și tot ce face Tatăl, face și
Fiul întocmai.”* Desigur, El a fost călăuzit să ocolească, dar noi ne
întrebam de ce trebuia să ocolească și să meargă pe la samariteni.”

Apoi ne-am dus în Sihar și ne-am așezat jos pentru că era
obosit. Apoi ne-a trimis în cetate să aducem ceva de mâncare. Dar când ne-am
întors, am fost surprinși s-o vedem pe femeia aceea cu renume rău vorbind cu
El.

Voi știți ce vreau să spun. În vremea aceea, ele trebuiau
să fie însemnate dacă erau femei imorale.

Oamenii din cetate ne-au spus: „Am văzut-o pe femeia
aceea că stătea de vorbă cu Învățătorul vostru. Ce ciudat ar fi ca păstorul
nostru să stea de vorbă cu o femeie ca aceea!”

Avea buclele
prinse sus și un vas cu care urma să scoată apă. Când am văzut-o, ne-am gândit

că sigur nu era din neamul nostru. Și pe deasupra este și însemnată. Noi eram curioși ce putea să-i spună pentru că era o femeie rea. Nu este din adunarea noastră; nu este nici măcar din neamul nostru. Precis îi va spune câteva! Femeia a agățat vasul de cârlig și a început să lase vasul în jos, în timp ce noi ne-am strecurat mai aproape ca să auzim ce-i va spune.

Atunci, El i-a spus: „Dă-Mi să beau!” Ea s-a întors surprinsă, fiindcă nu îl observase până atunci. Poate fusese plecată toată noaptea și era somnoroasă.

El era un evreu de vârstă mijlocie, nu avea decât treizeci de ani, dar Scriptura spune că iudeii îi ziceau că are cam cincizeci de ani: *„N-ai nici cincizeci de ani și zici că l-ai văzut pe Avraam?”* Poate și slujba Lui L-a extenuat.

Și femeia l-a zis: „Domnule, nu se cade să ceri apă de la mine. Tu nu știi că aici este segregatie și că un evreu nu poate cere nimic de la un samaritean?” Și vă amintiți ce i-a spus El: *„Dacă ai ști tu cu Cine vorbești...”*

Mă întreb dacă în seara aceasta știți cine este Cel ce vine jos. Dacă am putea deschide ochii să vedem îngerii în poziția lor, să-L vedem pe Duhul Sfânt (Glorie lui Dumnezeu) care este gata să facă ceva.

„Dacă ai ști cu Cine vorbești, Mi-ai cere tu să bei, și Eu ți-aș da o apă pe care nu mai trebuie să vii niciodată la fântână ca s-o scoți.” Și au continuat să vorbească despre fântână. Vă amintiți partea de discuție referitoare la închinarea în Ierusalim? El i-a spus că Dumnezeu este Duh și că toți trebuie să se închine în Duh și Adevăr. Și discuția a continuat așa, până când El i-a zis:

„Du-te și adu-l aici pe bărbatul tău.”

„Nu am bărbat,” a răspuns ea. Marcule, în clipa aceea am observat expresia de pe fața ta și chiar ai spus: „Aici este o scăpare, este ceva pe dos, fiindcă ea a

spus că nu are bărbat, deși El i-a poruncit să vină acolo cu bărbatul ei. Ce urma să se întâmple acum?

El

i-a spus: „Du-te și adu-l aici pe bărbatul tău,” singular, bărbat. Ea nu avea nici un bărbat, așa este, dar El i-a spus totuși: „Du-te și adu-l pe bărbatul tău aici.”

„Nu am bărbat,” a răspuns ea.

Dar

El a continuat: „Bine zici că n-ai bărbat, pentru că cinci bărbați ai avut și cel cu care ești acum, nu este bărbatul tău. Aici ai spus adevărul.”

Îți

amintești, Andrei, expresia de pe fața ei? Uimită, ea l-a spus: „Doamne...” nu ca preoții aceia care, atunci când l-au văzut făcând acele lucruri, au spus că este Beelzebul. Ea în schimb, a spus: „Doamne, văd că ești proroc. (Amin). Noi samaritenii știm că atunci când va veni Mesia, El ne va spune aceste lucruri. Deci, Tu cine ești?”

El

i s-a prezentat ca proroc. Trebuia să fie proroc, pentru că nu o mai văzuse până atunci.

„De unde știi lucrurile acestea despre mine? Doamne, văd că ești proroc.”

Ea

era o cititoare a Scripturii; era în Cuvânt. Probabil, cunoștea mai mult din Scriptură decât știu mulți din ziua de astăzi. „Văd că ești proroc. Noi știm că atunci când va veni Mesia, El ne va spune aceste lucruri.”

Și

El i-a răspuns: „Eu, Cel ce vorbesc cu tine, sunt Acela.”

Cum

s-au schimbat ochii ei căprui și buclele acelea frumoase de păr i-au căzut pe spate. Și-a lăsat vasul de apă jos și a alergat cât a putut de repede în

cetate, zicând: „Veniți să vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut. Nu cumva este chiar Cel ce trebuie să vină?”

După

obiceiul răsăritean, nici un om nu ar fi ascultat-o fiindcă era o femeie cu renume rău. Dar când cineva se întâlnește cu adevărat cu Isus, nu mai poate fi oprit de nimeni. Dacă ești cu adevărat convins că este Fiul lui Dumnezeu, cineva va asculta. Astfel, cetatea a fost cutremurată de mărturia ei: „*Veniți de vedeți un Om...*” Ei nu i-a pasat dacă avea voie sau nu să vorbească. Sufletul ei era în clocot, așa că le-a zis: „El este acolo la poartă. Eu am fost acolo și mi-a spus viața mea. Acesta este Mesia însuși!”

„O,

El mi-a spus viața mea! Oare nu este chiar Mesia?” Și iată că în urma mărturiei acelei femei cu faimă rea, oamenii din cetate au fost deplin convinși că era Fiul lui Dumnezeu, că era Isus din Nazaret.

Un

altul din ei a continuat mărturiile și a spus: „Vă amintiți ziua în care Zacheu s-a urcat într-un pom? Vi-l amintiți mărturisind acolo în adunare? El și-a zis: „Mă voi urca în pomul acela, iar când va trece pe aici, El nu mă va vedea. Voi trage frunzele peste mine și mă voi camufla cât se poate de bine, fiindcă de aici pot să-L văd foarte bine.”

Dar

când a venit pe stradă în jos, Isus S-a oprit chiar sub pomul acela și S-a uitat în sus. Nu numai că l-a văzut ascuns după frunze, dar a știut și cine era, fiindcă i-a zis: „Zachee, dă-te jos, căci astăzi voi cina în casa ta!” (Luca 19.2-5).

Unul

dintre ei s-a ridicat, să zicem că era Matei, și a zis (cel care a scris povestirea din seara aceasta): Fraților, vă amintiți ziua aceea când El a venit în Ierihon, iar preoții aceia l-au ieșit în cale și l-au zis: „Am auzit că ai înviat morți! Noi avem aici un cimitir întreg, așa că vino și învie-i! Ești un proroc fals, aceasta ești!” Unii oameni strigau: „Trăiască prorocul!” în timp ce alții îl înjurau. Dar El avea privirea îndreptată spre Ierusalim, unde avea să fie jertfit pe Calvar.

Acolo

era un cerșetor orb care fusese adus de acea femeie creștină. El a întrebat-o: „Doamnă, ce se aude?” (Vedeți? Se întâmplă ceva cu creștinul, pentru că El dorește întotdeauna să ajute pe cineva să-L găsească pe El). Despre ce este vorba?”

„Ești

străin pe aici,” I-a întrebat ea. „Acesta este Isus din Nazaret, prorocul din Galilea. Este Fiul lui David, Cel așteptat.” Când a auzit aceasta, orbul a început să strige. Poate Isus era foarte departe de el. Poate era la o distanță de un bloc față de locul unde stăteau ei. Poate era la o distanță de nouăzeci de metri de el, dar orbul a început să strige: „Fiul lui David, ai milă de mine! Și cumva a ajuns să se atingă de poala hainei Lui. Atunci Isus S-a oprit și a spus: „Aduceți-l aici!” Acesta este Isus din Nazaret.

Ce

adunare de mărturii! Nu v-ar fi plăcut să fiți prezenți acolo și să-L ascultați?

Fraților,

Biblia spune că El este Același ieri, azi și în veci. Același Isus. Dacă viața din vișă merge prin mlădițe, acestea vor rodi struguri, iar dacă vișă va da mlădițe noi, și acelea vor rodi tot struguri.”

El

este Vișă, iar noi suntem mlădițele. Prima mlădiță care a ieșit din acea Vișă, a scris o carte a Faptelor apostolilor. Așa este. Și dacă va rodi o altă mlădiță, va scrie o nouă carte a Faptelor apostolilor, fiindcă vor rodi aceleași roade; fiindcă El este Același ieri, azi și în veci.

Să

nu uitați că El a făcut semnul Prorocului înaintea evreilor și a samaritenilor, nu a neamurilor. Amintiți-vă că sunt numai trei rase de oameni: Ham, Sem și Iafet, adică evrei, neamuri și samariteni. Noi nu avem nici o mărturie că Isus ar fi făcut ceva înaintea neamurilor. De ce? Pentru că neamurile nu așteptau nici un Mesia.

Din

cauza aceasta ei nu-L văd încă astăzi. Ei nu așteaptă nimic de felul acesta; nu

cred în Duhul Sfânt, pentru că nu așteaptă așa ceva. Tot ce fac ei este să meargă la biserică și să aibă numele trecut într-un registru. Și spun că aceasta este tot.

Dar

pentru cei care așteaptă puterea, pentru cei care caută Duhul Sfânt, pentru cei care așteaptă semnele biblice să se împlinescă, „ele se vor împlini în timpul din urmă”, zice Domnul. „Atunci voi turna din Duhul Meu peste orice făptură.” Da, El va veni la cei care Îl așteaptă.

Amintiți-vă

că El a făcut acel semn la evrei și ei L-au respins; apoi l-a făcut la samariteni și ei L-au acceptat.

Amintiți-vă

că Isus a spus: „*Cum a fost în zilele lui Lot, ai domă va fi și la venirea Fiului omului.*”

Haideți

să ne oprim puțin aici și să stabilim un lucru. Deci, El a spus: „*Cum era în zilele lui Lot...*” (Luca 17.26).

Vreau

să observați că întotdeauna sunt trei categorii de oameni. Dumnezeu este desăvârșit în trei. Deci, există credinciosul, formalistul și necredinciosul; ei există în fiecare adunare. Ei au existat în zilele lui Lot și există și astăzi: credincioșii, formaliștii și necredincioșii.

Avraam

era credinciosul care a umblat cu Dumnezeu, biserica aleasă; el era sămânța și sămânța lui avea să moștenească pământul, fiindcă el era în marea rânduială a lui Dumnezeu. Tot ce era în el era în rânduială cu Dumnezeu: avea toți robii tăiați împrejur și de toate; și aștepta fiul făgăduit. Amin.

Ei

locuiau pe înălțimi și nu aveau lucruri așa frumoase ca Lot, formalistul din Sodoma. Și sodomii erau necredincioși. Formaliștii și necredincioșii...

În

cortul lui Avraam au venit trei Îngeri. Unul a rămas cu Avraam, iar doi s-au dus în Sodoma: în Billy Graham modern și marii evangheliști ai vremii s-au dus acolo, fără să facă minuni, doar i-au lovit cu orbire, fiindcă propovăduirea Evangheliei îl lovește cu orbire pe necredincios. Așa este.

Așadar,

ei au mers acolo, au propovăduit Evanghelia și l-au chemat afară pe Lot. Vedeți ordinea zilei?

Dar

biserica aleasă, Avraam, biserica adevărată nu era în Sodoma, ci era afară din Sodoma și nu avea părtășie cu lumea. Biserica aleasă era chemată afară, era biserica separată, biserica Domnului Isus Hristos, cei chemați afară, separați, care așteaptă Fiul făgăduit; pe Acela care a stat și a vorbit cu el.

Amintiți-vă

că numai cu câteva zile în urmă, numele lui fusese Avram și al soției lui, Sarai, dar a fost schimbat în Avraam și Sara, adică „Tatăl popoarelor,” și „Prințesa.”

Biblia

spune că acest Înger a stat cu spatele către cort și că a mâncat carne de vițel, a băut lapte și a mâncat pâine de porumb. Un Om cu hainele prăfuite stătea de vorbă cu Avraam, și în timp ce stătea acolo, El a zis: „Avraame, unde este nevastă-ta Sara?” L-a chemat după numele lui de prinț, și pe ea după numele de prințesă. „Unde este nevastă-ta Sara?”

De

unde a știut că numele lui era Avraam? De unde a știut că numele lor fuseseră schimbate? De unde a știut că era căsătorit? Avraam l-a răspuns: „Ea este în cortul de la spatele Tău.” Apoi El i-a zis: „Eu te voi vizita...” Vedeți? „Eu”, pronume personal. „Te voi vizita după împlinirea făgăduinței pe care ai așteptat-o douăzeci și cinci de ani. Fiul pe care îl aștepti, vine. La anul pe vremea aceasta, Eu voi veni la tine.”

Avraam

și Sara erau amândoi înaintați în vârstă. El avea o sută de ani, iar Sara avea nouăzeci de ani. Ea era în cort, iar când a auzit ce spunea Omul acela, a răs în sinea ei, zicând: „Cum, eu, o femeie bătrână să mai am plăceri cu domnul meu

bărbatul care este și el bătrân?” Cu alte cuvinte, ei nu mai aveau relații ca bărbat și femeie de cincizeci de ani sau poate de douăzeci de ani. „Eu să mai am plăceri cu domnul meu? Eu, care sunt bătrână și el la fel?” Și a râs în sinea ei: „Cum se mai poate așa ceva?”

Știți

ceva? Dumnezeu putea să-i ia viața chiar atunci. Da, pentru că nu L-a crezut. Dar El nu a putut să facă aceasta. De ce? Pentru că era o parte din Avraam, și ar fi trebuit să-l ia și pe el cu ea. O, acolo intervine harul! Cu toate greșelile și erorile noastre, Dumnezeu ne ține, fiindcă suntem parte din Hristos. Harul lui Dumnezeu ne ține. O, har divin! Ce dulce e.

El

nu putea s-o ia pe Sara, fiindcă ar fi trebuit să-l lovească și pe Avraam cu ea. El nu poate să ia biserica. Cu toate greșelile pe care le are, ea este încă biserica Lui. Așa este. El nu o poate lua pentru că este parte din Hristos. Ea este carne din carnea Lui și os din oasele Lui. Cu toate sușurile și coborâșurile ei, cu îndoielile ei, cât timp este în Trupul Lui, este ținută de harul lui Dumnezeu.

Când

ea a râs în sinea ei, El a întrebat: „De ce a râs Sara în cort? Ce a făcut-o să râdă?” Ce fel de telepatie este aceasta? În timp ce stătea cu spatele spre cort, Îngerul îi spunea lui Avraam ce făcea Sara în cort. Și când Îngerul acela a plecat, Avraam L-a numit „Dumnezeu.”

Cineva

m-a întrebat: „Frate Branham, doar nu crezi că Dumnezeu a stat acolo și a mâncat carne de vițel?”

„Cu

siguranță cred chiar așa,” am răspuns eu. Avraam L-a numit „Elohim.” Așa este. Oricine știe că cuvântul „Dumnezeu” este tradus cu grecescul „Elohim” și înseamnă „Cel ce există prin Sine însuși.” Ce arată aceasta?

Isus

a spus: „Cum era în zilele Sodomei, aidoma va fi și la venirea Fiului omului.” Ce este aceasta? Elohim, Dumnezeu arătat în trup de carne; Hristos, aleluia, arătat în Biserica Sa. Isus a spus în Ioan 14.12: „Cine

crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu..." Așa este.

Biserica

a trecut de marea reformă din epoca lui Luther, apoi a trecut și de epoca lui Wesley și a intrat în epoca rusalistică, iar acum se fățuiește asemenea pietrei din capul unghiului, a piramidei.

Să

nu credeți că îmbrățișez învățătura piramidei, dar vreau să vă arăt un exemplu, cum trebuie să se potrivească perfect, fiindcă acolo nu este pus ciment, ci totul este așezat acolo perfect.

Aici

sunt folosite două cuvinte diferite: arătarea lui Hristos și venirea lui Hristos. Înțelegeți? Sunt două cuvinte diferite.

În

aceste zile din urmă, Hristos Se arată în Biserica Sa, adunând Biserica în unitate, în credință și în puterea Cuvântului, toți împreună, ca atunci când Se va întoarce, să găsească aceeași Biserică sfântă. Ce a lăsat omida, a mâncat larva și ce a lăsat larva, a mâncat lăcusta, și așa mai departe. Dar Dumnezeu a spus: „Voi restitui!”

Romanismul

a mâncat frumosul Pom al lui Hristos până când a mai rămas doar o buturugă, dar Dumnezeu a făcut să crească chiar din acea buturugă, prin epoca luterană, apoi în sus, prin epoca lui Wesley și apoi prin epoca pentecostală. Acum este în timpul Luminii de seară. „Voi restitui, zice Domnul, toți anii pe care i-a mâncat lăcusta...” Voi restitui din nou frumusețea bisericii în toată puterea ei.

Și

noi vedem că vine Lumina de seară, Duhul Sfânt vine cu putere peste biserica Lui, și slujba lui Isus Hristos Se va face cunoscută printre toți oamenii Lui. Ei stau acolo cu putere, aducându-L jos cu putere și daruri: vorbire în limbi, tălmăcirea limbilor, semne și minuni. Ce este aceasta? Hristos în biserica Lui, pregătindu-Se s-o ia.

În

încheiere, aş vrea să spun ceva, ca să terminăm mărturiile lor, apoi ne vom ruga pentru bolnavi. În noaptea aceea, ei aveau o adunare de mărturii și petreceau un timp minunat, acolo pe mare, dar era ceva ce nu au făcut bine. În tot entuziasmul lor și în marea trezire pe care au avut-o, au plecat fără El.

Fraților,

mă întreb dacă nu cumva aceasta s-a întâmplat și în aceste zile din urmă.

Avem

clădiri noi, ne-am mărit organizațiile, am băgat milioane de dolari în ele și apoi spunem că Hristos vine chiar acum. Faptele noastre vorbesc mai tare decât cuvintele noastre. Așa este.

Iată-i

acolo plini de entuziasm, dar după adunare au uitat să-L ia cu ei, iar atunci s-a instalat necazul. Desigur, diavolul i-a auzit bucurându-se și a zis: „Acum se bucură de programul lor mare, deci este timpul să intru în scenă.” Și a venit suflând cu răsuflarea lui otrăvită: „Zilele minunilor au trecut! Au fost doar niște emoții și entuziasm.”

Valurile

au început să se ridice și diavolul prezent pe fiecare val, spunea: „Îi voi prinde! Îi voi scufunda!”, și micuța barcă a început să fie înclinată de valuri. Vâslele s-au rupt, catargul s-a răsturnat și curând n-au mai avut nici o nădejde. Barca era purtată când sus pe val, când jos de tot, așa că a început să ia apă.

Dar

știți ceva? Mă bucur să vă spun aceasta acum. Ce a făcut El după ce a fost părăsit de ei? S-a urcat pe cel mai înalt deal din ținut. Cu cât S-a urcat mai sus, cu atât a văzut mai departe, și veghea tot timpul asupra lor.

Eu

cred că El a făcut același lucru și cu noi, nu-i așa? El ne-a văzut în mizeria noastră. Da.

Erau

într-o mare încurcătură, dar când nu mai era nici o nădejde să ajungă până la trezirea următoare care era pe partea cealaltă, iată-L pe El venind pe ape și

îndreptându-Se chiar spre ei. Dar iată că după acea adunare de mărturii, ei s-au speriat de El și au zis: „Este ceva ciudat; poate este o nălucă.”

Când

ne-a părăsit, El a urcat dincolo de Calvar; a urcat tot mai sus până când a trecut de soare, de lună și de stele, așa cum a cântat așeară biserica fratelui Outlaw: „A trecut de Jupiter, de Venus, de Neptun, de Marte.” A urcat până la Calea Lactee și S-a dus în cer, deasupra cerului, deasupra cerurilor și a luat Numele mai presus de orice nume, după care s-au numit toate. A ajuns atât de sus, încât trebuie să privească în jos ca să vadă cerul. Ochiul Lui vede vrăbiuța și știi că ne vede și pe noi în seara aceasta, nu-i așa? Așa este.

El

a venit spre ei pe apă, dar iată că ei s-au temut de Singurul care îi putea ajuta. Nu este ciudat lucrul acesta? Se temeau de Singurul care putea să-i ajute. La fel este și acum: ei se tem de singurul lucru care poate scăpa poporul american de comunism și de toate celelalte lucruri. Ei spun: „Este ciudat, poate este aceasta sau cealaltă.” Nu faceți aceasta!

De

ce nu-L invitați în seara aceasta în barcă și nu-I spuneți: „Vino, Doamne Isuse!” Apoi totul se va liniști și nu va trece mult până când vom ajunge la mal. Să ne plecăm capetele.

Tată

ceresc, este atât de greu să aduci un mesaj în fața unui grup intelectual, dar sunt sigur că Tu le vei tălmăci cele spuse așa cum am vrut să le spun, în dragoste și părtășie, și pentru întărirea credinței oamenilor.

Tată,

Te rugăm să ne ierți pentru toate erorile și greșelile noastre și să lași ca Duhul Sfânt să vină peste noi. Noi am spus că Tu ești Același ieri, azi și în veci, ceea ce înseamnă că lucrările pe care le-ai făcut Tu, le va face și biserica. Noi am citit și Cuvântul Tău care spune că „*Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul Meu nu va trece,*” și: „*Cum a fost în zilele Sodomei, aidoma va fi și la venirea Fiului omului.*”

Noi

suntem în epoca neamurilor. Tu nu ești un Dumnezeu care să hrănești o parte din

copiii Tăi cu o mâncare bună, iar celorlalți să le dai numai resturi. Nu poți face aceasta pentru că ești corect și sfânt și nu privești la fața omului.

Astfel,

când le-ai dat evreilor ultimul semn, mulți dintre ei au recunoscut că era vorba despre El. Scriptura a spus că acel lucru se va împlini, și iată că era acolo. Când Te-ai dus la grupul acela de samariteni puși deoparte, ei au crezut. Primul lucru care s-a întâmplat, a fost că a crezut.

Și

iată-Te acum la ușa neamurilor. Ușa aceea s-a închis și acum este încheierea epocii neamurilor. Dumnezeule, Te rugăm ca toți oamenii aceștia care ne-au fost dăruți de Duhul Sfânt, să-și predea credința lui Dumnezeu, pentru ca El să-i poată duce în Prezența lui Isus Hristos care este în mijlocul nostru. Ascultă-ne, pentru că o cerem în Numele și spre slava Lui. Amin.

Cred

că trebuia să terminăm mai repede. Mâine seară nu vom mai sta atât de târziu. Acum vom aștepta puțin până când se va alinia rândul de rugăciune. Îi vom alinia aici, apoi vom începe rugăciunea pentru bolnavi.

Unde este Billy? a spus că a împărțit numere de la unu la o sută. În ordine. Atunci să-i aliniem aici în timp ce vin. Puneți douăzeci în rând. În ordine. Câți sunt cei care nu au numere de rugăciune, dar au suficientă credință ca să creadă că Dumnezeu îi va vindeca? Să vă văd mâinile. Peste tot. În ordine.

În

timp ce ușierii fac ordine aici jos, aș vrea să vă dau un text din Scriptură. Dacă este ceva ce nu scrie în această Biblie, vă rog să veniți să-mi arătați. Priviți!

Odată,

era o femeie care nu avea număr de rugăciune. Sper să nu sune nepotrivit. Ea avea o scurgere de sânge și și-a zis: „Dacă voi putea să mă ating de poala hainei Lui, am să mă fac bine.” Vă amintiți povestea? Sigur că da. Și ea s-a atins de haina Lui.

În

mod firesc, El nu avea cum să-i simtă atingerea, deoarece hainele din timpul acela erau largi. Și pe sub acea haină purtau o altă haină care ținea praful departe de piele.

Femeia

a atins poala hainei Lui, iar când El a întrebat: „Cine M-a atins?”, apostolul Petru L-a mustrat, dar El a spus: „*Cineva M-a atins, pentru că din Mine a ieșit o putere.*”

Câți

din voi cred că El este Același ieri, azi și în veci? Priviți grupul acesta de păstori. Fraților, nu spune Scriptura că El este Marele Preot care poate fi atins prin simțirea neputințelor noastre? Vedeți?

Câți

din cei prezenți credeți că El este Marele Preot care poate fi atins... Dacă El este Același Mare Preot, trebuie să Se manifeste la fel ca atunci, este adevărat? Și cum puteți ști cum Se manifestă? Priviți! Tot ce era Dumnezeu a fost turnat în Isus. Credeți aceasta? În El locuia trupește toată plinătatea dumnezeirii. Și tot ce era Isus a fost turnat în biserică: Duhul Sfânt. Este adevărat? Tot așa este și Dumnezeu în noi. Aceasta nu vă face ceva, pentru că nu muntele este sfânt și nici biserica nu este sfântă, ci Duhul Sfânt. Nu oamenii sunt sfinți, ci Duhul Sfânt în ei. Înțelegeți? Este Duhul Sfânt în oameni, nu oamenii sunt sfinți. Așa stau lucrurile.

Și

în acest Duh Sfânt sunt daruri, iar slujbele dăruite bisericii sunt: apostoli, proroci, învățători, evangheliști și păstori, este adevărat? ...

.....
spuneți când sunt gata.

Acum

aș vrea să-i spun ceva audienței. Sper că mă auziți bine. Vă rog să nu vă mai plimbați prin sală, ci să stați liniștiți. Nu vă mai mișcați pe aici, pentru că este vorba de deosebire. Fiecare din voi este un duh. Voi realizați că sunteți un duh fiindcă nu sunteți morți. Și cât timp este deosebirea, ungerea...

Duhul

Sfânt intră în contact cu fiecare duh de aici. Câți ați știut aceasta? Duhul prorocului este supus... Dacă este în contact, iar când vă mișcați înapoi și încolo, îl întrerupeți. Înțelegeți? Eu trebuie să fiu în contact cu persoana de pe platformă, dar cât timp vorbește Duhul Sfânt, dacă cineva se mișcă acolo, va merge în direcția aceea, iar atunci nu știi ce să faci, ești confuz.

Înainte

de a începe, vreau să vă întreb ceva. Câți din rând mă cunosc? Ridicați mâna. Deci toți sunteți străini. Câți din adunare știți că nu vă cunosc? Ridicați mâna dacă știți că nu știu nimic despre voi. Vedeți? Cred că aproape toți.

Din

câte îmi dau seama, nu cunosc decât câțiva predicatori de aici de pe platformă. Dar în audiență nu văd pe nimeni căruia aș putea să-i spun pe nume. Însă Dumnezeu vă cunoaște pe toți. El știe unde stați. Eu cred că Dumnezeu a știut încă înainte de întemeierea lumii că tu vei sta astăzi aici, și aceasta pentru că El este infinit. Sigur că da. El este infinit, a știut totul, de aceea poate să spună sfârșitul de la început. Amin.

Acesta

este primul pacient. Vrei să te apropii, doamnă? Aici este exact scena biblică din Ioan 4, despre care tocmai am vorbit mai înainte: aici este un bărbat alb și o femeie de culoare. Acolo era Isus, un evreu, și o femeie samaritană, exact două rase. Ea a încercat să-l spună că nu era potrivit... dar El a lăsat-o să înțeleagă că Dumnezeu i-a făcut pe toți oamenii la fel, fără discriminare.

Noi

toți venim din Adam și Eva; aceștia sunt părinții tuturor ființelor umane. Când am crescut, culoarea ne-a schimbat, dar nu are nici o importanță dacă suntem albi, negri, galbeni, etc. Fiecare din noi putem dona sânge celuilalt, fiindcă Dumnezeu ne-a făcut pe toți dintr-un sânge. Așa este. Astfel, acea ceartă veche a murit atunci când a venit Isus, pentru că El le-a dat de înțeles că Dumnezeu era Dumnezeul samaritenilor în aceeași măsură în care era și Dumnezeu neamurilor. Tatăl îi caută pe cei ce se închină în Duh și adevăr, indiferent de rasă.

Petru

a spus că Dumnezeu nu se uită la popor, ci la cei care se tem de El. Așa este.

Exact aceasta este în Ioan 4. Noi suntem străini unul pentru altul. Aceasta ar trebui să fie clar. Eu sunt fratele tău, fratele Branham. Cred că știi că eu nu sunt predicator, nici dacă aș vrea, pentru că nu am destulă educație ca să mă pot numi predicator.

Dar

El mi-a dat un dar și aceasta este slujba mea; acest dar este să scutur biserica, s-o aduc la recunoașterea venirii lui Hristos, la întoarcerea Duhului Sfânt în biserică. Depinde de voi, este același Duh. Poate nu este același dar, însă este același Duh. Sunt mai multe daruri, diferite manifestări, dar este același Duh; este același Duh Sfânt pe care Îl ai tu, este același Duh Sfânt pe care Îl avem cu toții. Toți sunt copiii lui Dumnezeu.

Când

ne adunăm împreună, Duhul Sfânt este aici. Când copiii se adună împreună, Duhul vine și Se descoperă... Isus Hristos vine printre noi.

Acum

stau și vorbesc cu femeia aceasta. Eu nu o cunosc, nu am văzut-o în viața mea, și pot spune că arată destul de sănătoasă. Poate are probleme de familie sau financiare. Eu nu știu, poate este o imitatoare, poate este o creștină sau poate este o păcătoasă. Ea a venit aici, și orice îi va spune El, ea va ști dacă este adevărat sau nu. Dar dacă îi va spune ce a făcut, așa cum i-a spus lui Natanael și femeii de la fântână, cu siguranță va crede și ce-i va spune despre viitor. Este adevărat? Veți crede cu toții dacă o va face?

Aici

este Biblia și aici este femeia. Noi stăm aici înaintea voastră, cu mâinile ridicate și nu ne-am mai întâlnit niciodată. Suntem din două rase diferite, eu sunt anglo-saxon, iar ea este africană, dar iată-ne aici cât se poate de reali.

Motivul

pentru care te-am numit soră, este că atunci când am privit în jur, Duhul m-a atins și am știut că ești creștină. Așa este. Eu nu te cunosc, dar ești creștină. Eu încerc să intru în legătură cu duhul tău. El poate să-mi dea ungera Duhului, dar trebuie să vină și peste tine, în același timp, pentru că altfel nu va funcționa. Este nevoie să fim amândoi sub ungeră, ca să funcționeze. Femeia cu scurgerea de sânge, s-a atins de haina lui Isus. El nu a

știut cine a făcut aceasta, dar a spus: „Din Mine a ieșit o putere.” Vedeți? Nu era El. El a spus: „Credința ta te-a mântuit.” Vedeți? Credința ei a făcut aceasta.

Eu

nu te cunosc, dar dacă El îmi va spune ceva din viața ta, de ce ești aici, ceva ce ai făcut sau ceva de felul acesta, vei ști dacă este adevărat sau nu și vei crede, nu-i așa? Fie ca Domnul Dumnezeu să-ți dea ceea ce ceri. Aceasta este rugăciunea mea.

Puteți

vedea unde am ajuns? Este punctul în care trebuie să se împlinească ceea ce am predicat, pentru că altfel v-am spus ceva greșit sau Biblia a spus ceva greșit; vedeți? Religia noastră ori este bună, ori este greșită. Acest lucru trebuie să vină chiar acum la suprafață, în fața acestor oameni cumsecade.

Eu

am stat în fața a sute de mii de oameni a căror limbă nu am cunoscut-o, dar am văzut lucrările mărețe care au avut loc. Am văzut puterea lui Dumnezeu venind jos în fața păgânilor, a vracilor sau cum se numeau ei în India, a acelor oameni care umblau prin foc și făceau alte lucruri... dovedind că El este Același Hristos. Dacă nu este El, atunci vreau să știu unde pot să-L găsesc și să-L urmez. Da.

Femeia

nu este o fățarnică, ci a venit aici pentru o cauză. De fapt, conform deciziei luate de medici, ea ar trebui să facă o operație. Așa este. Trebuie operată pentru că are o tumoră. Dacă este adevărat, ridică mâna. Crezi că El știe unde este acea tumoră? Crezi că poate să-mi spună? Mă crezi? Este la piept, la sânul stâng. În ordine. Du-te și crede, și nu va mai trebui să faci nici o operație. Dacă crezi din toată inima, Dumnezeul din ceruri va avea grijă.

Ce

mai faci, tânăro? Presupun că nu ne cunoaștem, este adevărat? Suntem doar doi oameni care s-au întâlnit, dar Isus Hristos ne cunoaște pe amândoi. El știe totul despre tine și știe totul despre mine. Eu sunt doar slujitorul Lui.

Crezi

că El este aici și poate să-mi descopere ceva despre tine? Aceasta te va face

să ai credință în El și vei ști că El este aici? Vei accepta dacă va spune ceva?

Bărbatul

de acolo care se ține de bărbie, se roagă pentru o stare nervoasă. Să crezi din toată inima. Starea de nervi te-a părăsit, este adevărat? Ridică mâna. Vreau să vă întreb ce a atins el? Acest bărbat a avut credință să ducă Duhul Sfânt de aici la el. Eu nu l-am mai văzut niciodată până acum, este străin pentru mine, din câte știu, dar a avut credință. Aceasta trebuie, credința de înfăptuire. Crede numai.

Eu am urmărit doar Lumina. Ați văzut fotografia ei? Vedeți? Ea s-a dus de la tine și s-a așezat deasupra aceluia bărbat.

Tu

ești bolnavă. Ai primit diagnosticul și te-ai speriat. Așa este. Este o problemă femeiască. Îl văd cum te examinează și aud ce spune... Vrei să spun cu voce tare? Este în ordine? Este vorba de o sămânță care s-a poziționat greșit; este o sarcină extrauterină și medicul vrea să te opereze, iar tu te temi de operație. Dacă este adevărat, ridică mâna. Este adevărat. Beatrice, vrei să fii bine? Du-te și crede în Domnul Isus, și vei fi bine.

Crezi

în Domnul Isus despre care a prorocit toată Biblia? Noi suntem străini unul față de celălalt, dar crezi că Domnul Isus este aici ca să te ajute? Crezi că El poate să-mi descopere ce dorește să-ți dea? Deci crezi.

Văd

tot timpul o femeie. Ea stă acolo jos și mă privește; are tensiunea mare. Nu vedeți Lumina care este deasupra ei? Ridică mâna, femeie. Priviți! Acum crezi din toată inima? Du-te acasă și fii bine. Eu nu o cunosc pe femeie, nu am mai văzut-o niciodată. Ea este o străină pentru mine. Tu ai avut destulă credință încât să te atingi de poala hainei Lui, așa că poți fi vindecată.

Vreau

să vă întreb ce a atins această femeie, având în vedere că este la o depărtare de nouă metri de mine. Ea nu s-a atins de mine, ci L-a atins pe El. Vedeți?

Aceasta este. Ea s-a atins de El și El i-a vorbit. Înțelegeți? Dacă biserica s-ar trezi să înțeleagă ce este aceasta... Acum fiți respectuoși.

Nu

te teme! „*Eu sunt, nu vă temeți!*” Este Domnul Isus. Tu știi că nu sunt eu; ești conștientă că trebuie să fie un duh sau o putere, dar pentru mine este Isus Hristos, Același ieri, azi și în veci, confirmând întocmai ceea ce a spus.

Domnule,

eu nu te cunosc, suntem străini unul pentru celălalt. Dacă Domnul Isus îmi va descoperi ceva despre tine sau ceva ce dorești, Îl vei crede, nu-i așa?

Tu

stai în fața unei operații. Ar trebui să mai faci o operație, fiindcă ai mai avut una. Operația pe care ai făcut-o a fost pentru piatră la rinichi, iar acum este alta. Este o stare chimică a trupului tău care produce aceasta. Cel puțin așa a spus specialistul, și numai Dumnezeu poate îndepărta acea parte chimică din trupul tău.

Soția

ta stă chiar aici, în rândul de rugăciune, fiindcă are și ea probleme cu rinichii. Ce zici să mergi lângă soția ta, să-ți pui mâinile peste ea și să te rogi? Crezi că Domnul Isus îți va da ce ceri și o va face bine?

Tată

ceresc, în timp ce ei își pun mâinile unul peste celălalt, eu îl condamn pe diavolul care a făcut aceasta, astfel ca amândoi să fie bine și să meargă acasă sănătoși pentru Împărăția lui Dumnezeu. Îndură-Te, Tată, pentru că Îți cer aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

În

ordine. Să nu vă îndoțiți ci să credeți din toată inima. Leși din rând, soră, și du-te cu el. Du-te acasă și uită că ai ceva, și vei fi bine.

Eu

cred că Domnul Isus Hristos este Același, ieri, azi și în veci. Cred că El este aici; cred că El este Trandafirul din Saron, Crinul din Vale, Luceafărul de dimineață; cred că astăzi El este aici printre oameni arătând că sfârșitul este aproape și că El vine în

curând să-și ia Mireasa. Slujba slujitorilor Săi este asemenea slujbei pe care a avut-o El când a fost pe pământ, ca să cuprindă întreaga biserică. Eu cred aceasta din toată inima. În ordine.

Văd

că timpul meu a trecut. Îmi pare rău, dar haideți s-o luăm și pe femeia aceasta de aici.

Ce

mai faci, soră? Presupun că ai nevoie de rugăciune pentru că altfel n-ai fi venit aici sus. Crezi din toată inima că sunt slujitorul Lui? Problema ta este la piept. Așa este. Dar mai văd pe cineva. Este soțul tău. El nu este aici, dar te gândești la el. Tu te-ai rugat pentru el. Așa este. Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună care este problema lui? Este la spate. Este adevărat? Acum să crezi că îl vei găsi bine. În ordine. Du-te, crede din toată inima și îl vei găsi după cum ai crezut. Dacă nu te îndoiești, așa îl vei găsi.

Soră,

crezi din toată inima că Dumnezeu poate să te vindece de artrita pe care o ai și să fii bine? Du-te mai departe și crede...

Crede

și tu, iar starea de nervozitate și artrita, te vor părăsi și vei fi bine. Du-te, spune: „Îți mulțumesc Doamne,” și crede.

Uită-te

aici, soră. Dumnezeu poate să vindece acea boală de inimă, așa cum poate să vindece orice. Crezi aceasta? Crezi din toată inima? Atunci ridică mâna și spune: „Primesc aceasta.” Du-te, bucură-te în Hristos și fii bine în Numele Domnului Isus. Du-te și crede. În ordine.

Vino

aici, domnule. Văd că ești olog. Uită-te la mine și crede. Crezi? Bine. Dacă vei crede, artrita te va părăsi și vei merge acasă sănătos. Crezi că El va face aceasta? Dacă crezi, du-te acasă și spune: „Lăudat să fie Dumnezeu.”

Acum

aș vrea să-mi pun mâinile peste voi în timp ce veți trece pe aici. Veniți, spuneți: „Mulțumiri și laudă lui Dumnezeu,” și credeți din toată inima.

În timp ce am în mână această Carte scumpă, vreau să te întreb ceva: Dacă îmi voi pune mâinile peste tine, vei crede că vei fi bine? Atunci, du-te în Numele lui Isus Hristos și fii bine. Amin.

Vino.

Tu crezi, soră? Crezi că acele crize nervoase care te cuprind, te vor părăsi acum? În timp ce treci pe sub umbra crucii, du-te, bucură-te și spune: „Aceste crize nu mă vor mai deranja niciodată.”

Privește

încoace, domnule. Tu ai multe probleme care te supără: prostata și așa mai departe, dar cea mai gravă este boala de inimă. Du-te și spune: „Sunt vindecat în Numele Domnului Isus.” Să crezi din toată inima.

Privește

aici, doamnă. Crezi că durerea de spate va pleca și vei merge acasă sănătoasă? Bine. Du-te mai departe și spune: „Mulțumiri să-l fie aduse lui Dumnezeu,” și vei fi bine prin Domnul nostru Isus Hristos.

Doamna

are o problemă femeiască și una cu inima. Vino, treci pe aici și spune: „Cred din toată inima. Merg acasă și lucrul acesta nu mă va mai deranja, fiindcă voi fi bine.” Mulțumesc lui Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Hristos.

Iată,

vine un bărbat care se pare că are credință. Cum va fi dacă vei trece pe aici și îmi voi pune mâinile peste tine? Biblia spune că *„Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred: dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, bolnavii se vor însănătoși.”* Crezi aceasta? Atunci, vino! Fie ca el să fie vindecat în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Nervozitate,

artrită, slăbiciune, crampe, probleme cu inima. Crezi că vei fi bine? Du-te, bucură-te și spune: „Mulțumesc lui Dumnezeu,” și Dumnezeu îți va da biruință. Crezi din toată inima? În ordine.

Vino,

doamnă. Ce te gândeași în timp ce veneai încoace, soră? Crezi că dacă voi spune

ceva sau dacă nu voi spune nimic, te vei vindeca? Crezi că dacă-mi voi pune mâinile... Este aici un fel de duh, tu știi aceasta. Ei bine, atunci du-te și crede din toată inima.

Câți

de aici au probleme cu inima? Credeți? El este Dumnezeu. Credeți aceasta? El este Dumnezeu deasupra; El este Dumnezeu deasupra bisericii, El este Dumnezeu în biserică, El este Dumnezeu pretutindeni. El este Dumnezeu.

Am

crezut că Lumina este peste doamna aceea, dar văd că este peste doamna de culoare cu pălărie și rochie albă. Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună care este problema ta, în timp ce ești în legătură cu El? Vei accepta vindecarea Sa? Atunci, problema pe care o ai la vezică nu va mai fi.

Vrei

să faci ceva pentru mine? Pune mâinile peste doamna de lângă tine, fiindcă are probleme cu ochii. Așa este. Pune mâinile peste ea. În ordine.

Doamna

de lângă tine suferă de dizenterie. Pune mâinile peste ea. Așa este. Ridică mâna. Pune mâinile peste ea și cere să fie bine.

Cum

este cu doamna de lângă tine? Crezi din toată inima? Tu ai probleme într-o parte. Crede din toată inima și te va părăsi. Crezi? Dar doamna de lângă ea? Crezi din toată inima? Tu ai niște crize și nu mai poți respira. Acum vei putea fiindcă este Dumnezeu.

Credeți

din toată inima. Puneți-vă mâinile unul peste altul. Sunteți credincioși? Ridicați mâinile dacă sunteți credincioși. Acum pune acea mână credincioasă peste celălalt. Iată ce a scris Dumnezeu: „Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred: își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși.”

Duhul

Sfânt este acolo așa cum este cu oamenii aceștia de aici. El este peste tot. Credeți aceasta? Atunci rugați-vă pentru persoana peste care aveți pusă mâna.

Puneți-vă mâinile peste ea și rugați-vă pentru persoana aceea.

Tată

ceresc, aducem la Tine această audiență și îți mulțumim pentru prezența Ta aici. Nu numai că te simțim aici, dar Te și vedem lucrând printre oameni și confirmând Cuvântul Tău prin semnele care Îl urmează.

În

adunare sunt mulți bolnavi. Ceasul este târziu, dar Tu ești prezent peste tot, Doamne. Te rog să asculți rugăciunea slujitorului Tău. Acești oameni care cred și-au pus mâinile unul peste altul și se roagă cu credință, iar Tu ai spus:

„Rugăciunea

făcută cu credință va mântui pe cel bolnav și Dumnezeu îl va însănătoși.” (Iacov 5.15).

Ce

necredincioși am fi dacă nu am crede că prezența Ta este aici cu noi, după ce Te-am simțit și am văzut Cuvântul Tău lucrând printre noi în toată clădirea și am simțit prezența Ta. Noi ascultăm porunca Ta și punem mâinile unul peste celălalt, astfel ca rugăciunea făcută cu credință să-l mântuiască pe cel bolnav.

Doamne,

ascultă rugăciunea mea, fiindcă îmi pun mâinile peste altar, îmi pun credința împreună cu a lor, și în Numele lui Isus Hristos mergem să ne confruntăm cu diavolul, cu necredința lui.

Satan,

ieși afară din oamenii aceștia! Lasă-i în pace! Îți poruncesc prin Dumnezeul cel viu, în Numele lui Isus Hristos, să ieși afară din acești oameni și să-i părăsești ca să fie bine!

Toți

care credeți și peste care și-a pus un credincios mâinile, să nu vă temeți și să nu spuneți: „Păi, nu știu...”, pentru că dacă vă temeți se poate scufunda micuța barcă. Dar dacă Îl puteți auzi spunând: „Eu sunt, nu vă temeți! Eu sunt Isus Hristos,” puteți primi ceea ce cereți.

Se

pare că vă trage înapoi, fiindcă spuneți: „Păi, nu știu, am mai fost în adunări ca aceasta...” Vedeți, eu știu exact ce gândiți. Dar nu sunt eu, El îmi spune. Vă spun ca slujitor al lui Dumnezeu, că dacă lăsați deoparte gândurile voastre și vă gândiți că un credincios și-a pus mâinile peste voi...

Isus

a spus: *„Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred: dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, bolnavii se vor însănătoși.”*

Dacă

Avraam, tatăl nostru, L-a crezut pe Dumnezeu timp de douăzeci și cinci de ani, cu cât mai mult trebuie să creadă sămânța împărătească a lui Avraam, făgăduința lui Dumnezeu? Acceptați aceasta? Credeți aceasta? Dacă credeți aceasta, ridicați-vă în picioare ca mărturie că credeți, și spuneți: „Accept vindecarea mea. Cred că sunt vindecat, fiindcă sunt în prezența lui Dumnezeu și un credincios și-a pus mâinile peste mine. Lăudat să fie Dumnezeu care ne dă biruința”. Amin. - **Amin** -